

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 27.

Fylke: Hordaland.

Tilleggsspørsmålnr. Skaldyr.

Herad: Lærdal

Emne: Fisk i Kostholdet.

Bygdelag:

Oppskr. av: Anders Spildnes

Gard: Spildnes.

(adresse): Lærdal

G.nr. 87 Br.nr. 1.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Taltrærspiste.

- 1) Det var vanleg å hava særreglar kven ville byta til seg jordbavarar mot fisk. Det var vanleg prøve kven dei ville ha i byta.
- 2) Sam regel var det fiskaren som tok det landmannane, høstet ikke væren, brukte kven fisk han fikk saman dei bytta med, elles var det sa gurus med det.
Det var sam regel at fiskaren tok jala slad feor byta, men kven var kunn og stundom volda med dittas. Det var ikke vanlig at båndane miste til fiskaren etter fisk, det kunn var hende når dei skulle ha fisk til ei grauprod or be elles ektej.
Men der ikke var matvadsplasen eller partnere miste sladen feor knedel eller byta.
- 3) Fiskar båndane kjøpte eller byta til seg kven var av gurus slag, men skulle dei hava fisk til brødlaupis, grauprod eller til jula måtte det høstet vera djupene fisk, brasma eller langa. Fisk vild var, sam regel kjøpt, ikke

bigt til seg. Båndene stelte sjølva sild i
kam dei skjølville.

- 4) Når nýper båndene fiske til fisketræderen
no til dagen, så maken sors fiskesort, som
vert brukt kam og ikkje fiske sjøl, kan koma
Tørste. Områdeids ver dat fyra ei 60-70 år
attend, då dei drein bygde landlag bytt til
sig fleire nýper i ein gong, då var siis
billigaste fisken, og mest brukta.

5) Ukjent.

6) "

7) Folket var meir fiske innan tur end fyra.

Grimmen er at sild etter måltid vert
dýrare enn fisk ora.

8) Ja, i alle høve er fersk fiske billigare end
konservera.

9) Ukjent her.

10) Kåkking, skata, marulk og rimald er
millau fleire heldnes fyra næstand
og var helst ikkje brukte til fisk fyrst og
annet "fiske er ikkje kjend her i bygda".

Ferskkaarsfiske

11) Det er bora örja som er i vottni her.

Dikt fiske gikk fjer seg alle tider av
året, men helst den våren i launsprett
tidi og med launfall innan høsten.

12) Det var skyldane sin fare og a morga
fisk at ein satte han, men åt han
forsk etter kvart. Skalle fisken oppvarma
var han satte og røykt. Å botnna (halv-
tunnla) denne fisken var ikkje brukte.

Røyking av denne fisken er kjent frå
gammalt. Ættuan konservering av denne
fisken er ikkje kjent her.

Januar 87.

Fisk i kastbæðum.

- 14) Skarsild (vårsild) vart stendane flett og tærðar, helst í skíggum íppunum på stanger etter spanden. Men þórst var tea lagt í lín lakei í 10-12 tímum. Þat er ag brætt í bæji og leggja tea í lakei, með dā má einu ha god tørru på tea. Keld og tær sind en lag legg í tærka í 7 varmið vor vil tea lett "taka seg" og smæglar.
- 15) Í Krugsári í 100% af fræmum vor det meykið brækt á tærka hér aðeig fiski rísalasur, ða ein ikkja heoddar selt. Men tærðar set streffar dei deg ned & koka inn sjá. Án ein tönnukjil ófjór fikk dei sí tilst sall, ðer vor 3 líntur í ei þáuna = 2 l.
- 16) Visen til ha er avanfyrur hvor skrivað er kæraveringur av örje.
- Karlað ein legar fiskum til.
- 17) Fisk vart þórrat með stær kakt
- 18) Þurk fisk vart með allt kakt í þórrat vatten. Þa er til sér ein "söltu" (sætlask) þið kan sér kan en kakt einu kan er fyrir saltdan. Þen saltningude ein brækar með pæ - lagð til saman saman fyrir. Á kakt fiski í vatni saman er tilsett anna end sall hev ekki vori brækt frá gamalt.
- 19) Á skíka fiski þið glör hev og aldr högnt gite, til ðið brækar ein þáuna eða græta. Til fót brækur ein smör eða myrtalg zu smale. Sælgirk vart allt

Lütfisk.

- 20) Her lüta sinn fiskur sjöla, meðan
dét var sjöldu. Þerðugluta fisk matte
kjópsal í tærge og détt fáum engan þá.
Ma fer sunn kjápa lüta fisk her
tjá fiskuhundlunum í dæri sínum líð.
- 21) Torskrossfisk var tillega saman með
an fisk
- 22) Ógæsatt var ikkja fiskesípa brælt
her. Þiskusí, sunn fiskur var kallt
is, sła dei hvort, og sér i fiskebygg-
ðarri gjer dei ót suða, dét eg veit.
Dét var fyrst í boári enkelti tek til
á bræktu sín til rúpa. Ma er det van-
leg mat nán sinn hev fisk fisk.
- Til rúpas brækur ein hveitemjálsjá-
ning í sít eða skumma miðille
og sunn rjánum og so gildrötur og
ei grænn grastank. Sípu var aldrei
kakt þá sín fiske.

Sild.

- 24) Sild var sten sílan í spáku allra sunn
noti til þotu. Var síði í spáku var
dét flathrið til, elles ikki. Først sild var
opprinn stíkt. Til dagleg var sunn
miðalk attþámat. God mat!
- 25) Sildugrytur var laga og kottum sunn gryta
sadd. Først sild var ekum í hóver
hövdingu miðlar og kottet saman með þotu
og gildrötur. Síðlu sild brækur ikki til
sildugrytu.

Fiskurrit.

- 26) Fiskurpudding er einn með rull sunn
ein fyrir dét meða kjóper hjá fiskuhundlunum.

Kunns No 27.

Tíck i Kastlaesit.

Den er die síðstu 5 ár haue med i det daglegu Kastlaesit. Líkessins höfður eins og turu til súra fiskurbæjar, men det er meða örver rændagsmá.

Spurs malið sem skildi fiskurum til
Ryggur er og ikkijs til, og er fyrir det
meistri íslendhi her. Þó nefn Kast
Ryggur vel gamla falk til disse líng.

Skaldyr.

37) Kinnarum varo alltöd selgð, og Krabba (Hörning) var det ikkijs
bur inni, sa eg heymun ikkijs til
Karlids disse dýri varo laga til
gumall. Ó krigsári i svæðum vrigarum
ít falk meyja terðskjöl (bláskjöl) hér
ðei var lokað til dei afnum og og
matur var fyririg til "Kervaring".
Ostra var hér meyju av ðem lid, men
ha var dyr, sa lík át líti an ðem.
Mann tóum dei át makan, eftir dei
ha ikkijs råð com na, men la ha fí
glört til in halde var stíkt. Ditta
þyrtalda Jokanna Spjaldungs f. 1803, og
sau gæt Kunns minnaði þeir
krigsári og meði fullur var i. Þa
dýrði i 1883, sa eg hér dílla og minn
an hennar sígaða dæmum.